

Carl Nielsen: Jeg har ikke mange bemærkninger at gøre til det lovforslag, der nu er sat til forhandling. I 1960 gennemførtes loven om et finansieringsinstitut, der har til formål at yde sekundære lån i landbrugsejendomme, gartnerier m. v. Det er i loven fastsat, hvor lang løbetiden for disse lån må være, og den er fra 5 til 20 år. Den ændring, der nu foreslås, er ganske enkel, idet den går ud på, at afdragstiden sættes op fra højst 20 år til højst 30 år, når det gælder investeringsformål på længere sigt.

Af den skriftlige fremsættelse ligesom af de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, fremgår det tydeligt, hvorfor denne ændring søges gennemført, og jeg kan tiltræde dette. Det er særlig betingelserne for lån til investeringer på længere sigt, der søges lempet. Vi ved, at udviklingen er gået stærkt fremad på det tekniske område, ligesom produktionen stadig søges øget; men for at følge med her må produktionsapparatet også så vidt muligt være i orden. For manges vedkommende bliver der imidlertid tale om at skaffe mange penge for at få det tiltrængte og ønskelige foretaget. For landbrugets vedkommende er det bl. a. for bygningernes vedkommende, at en investering er ønskelig. Mange landbrugsbygninger er i en sådan forfatning, at de trænger til fornyelse; de er dårligt indrettede, der er for lidt plads, hvilket kan give vanskeligheder med hensyn til arbejdsforholdene, og meget mere kunne fremføres på dette område. Jeg tænker på de mange unge mennesker, der skal i gang med sådan en ældre ejendom, hvor alle de førnævnte mangler trænger til at afhjælpes. Jeg tænker også på de tilfælde, hvor sammenlægning af ejendomme finder sted, eller hvor der købes mere jord, så brugeren af ejendommen skal udvide og nybygge for at få produktionsapparatet i orden. Her håber jeg på, at instituttet fra sin side vil være velvilligt indstillet over for ikke alene det mindre landbrug, men også over for det større. Jeg tror, der går mange, ikke mindst unge, der gerne vil i gang med disse ting. Dygtige er de, og jeg tror, de har lyst, men de mangler kapital til at klare det fremover. Nogle giver op og forlader det, de i grunden har lyst til, og går over i andre erhverv. For dem, der skal ud på lånemarkedet, og som

får lån inden for denne lovs rammer, vil den lempeligere afdragsordning, der her foreslås, være til gavn.

Med disse få ord skal jeg på min gruppes vegne anbefale det foreliggende lovforslag til en velvillig og hurtig behandling.

Niels Eriksen: Den højtærede landbrugsminister sagde i sin fremsættelsestale, at vilkårene i landbrugserhvervet har ændret sig hurtigere, end fondsforlagsstillerne havde kunnet forestille sig. Jeg glæder mig over denne bemærkning fra landbrugsministeren, fordi den måske kan have lidt videre sigte. Det er jo det, vi andre i andre landbrugsspørgsmål prøver at sige, at vilkårene ændrer sig hurtigere inden for landbruget i disse år, og afvandringen fra landbruger er større, end nogen har kunnet forudse. Vi ved samtidig, at for dem, der bliver tilbage, og for de unge, der etablerer sig, er der et meget stort finansieringsbehov, hvis de skal lave et rationelt landbrug, som virkelig kan give en rentabel produktion. Jeg tror, at dette finansieringsspørgsmål bliver et af de vigtigste og alvorligste at få klaret for dansk landbrug i den kommende tid.

Vi har jo nogle udmærkede realkreditinstitutioner i vore kreditforeninger og hypotekforeninger. Jeg synes dog, at disse institutioner er lovlig tilbageholdende med hensyn til størrelsen af de lån, de giver i landbrugsejendomme i dag, og jeg kunne ønske, at kreditforeningerne ville gå noget højere, end de gør. Det ville lette finansieringen i høj grad, i særdeleshed for de unge landmænd.

Det lovforslag, vi her skal tage stilling til, drejer sig jo om det finansieringsinstitut for landbruget, som blev oprettet for at hjælpe i den yderste ende, og denne hjælp har været udmærket, men den har samtidig hidtil været af en karakter, som har belastet de unge landmænd hårdere i mange tilfælde, end de kunne bære. Dette med højt forrentede lån samtidig med en kort afdragstid giver en stor årlig ydelse, som i mange tilfælde er blevet en for hård belastning, og derfor er jeg ganske overordentlig godt tilfreds med, at man nu stiller forslag om at udstrække amortisationsperioden til 30 år for disse lån.

Jeg skal ikke sige mere om dette ud over